

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
'DAM GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld. toegesonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Juni 1930 No. 1
Derde jaargang No. 10.

"RECHT VOOR ALLEN."

We ontvingen een nieuw maandblad "Recht voor Allen". Aanvankelijk lichtvaardig oordeelende naar de titel van het maandblad dachten we: "Aha, alweer een nieuw sociaal-democratisch maandblad, dat over stroomt van liefde voor het "volk", voor de "gemeenschapsbelangen" en dat "recht voor allemaal zoekt".

Achteraf bleek het blad echter lang niet zoo kwaadaardig als de naam zou doen vermoeden. Het is een blad onder redactie van Constandse en Kooyma, die hier hun sinds 1921 gevoerde propaganda voor de rev. B.O. voortzetten. Maar waarom dan toch die gekke naam? We verdenken toch zeker deze strijdmakkers niet, dat ze door het waandenbeeld bevangen zijn, alsof er "recht voor allen" zou bestaan, alsof er een algemeen geldend recht boven de klassen zou zijn. Dat is er nu niet en zal er ook nooit zijn, zoolang er nog klassen bestaan. De strijd van de proletarische klasse zal toch deze zijn, de rechtsopvattingen van deze klasse tot de alg. geldende te maken, al is dit dan ook het grootste onrecht, vanuit een andere wereldbeschouwing gezien.

Afgezien van de ongelukkige naam, begroeten we natuurlijk het feit, dat de strijd voor de klasse organisatie in de bedrijven wordt ter hand genomen. In een artikel "Ons Doel" worden nog eens de algemeene gronden uiteengezet, waarom alle strijd voor "verbetering der arbeidsvoorwaarden" zinloos geworden is, zoodat het doel alleen kan zijn de vernietiging van het kapitalisme en "door bezetting der bedrijven de economische macht veroveren". Verder vinden we hier de volkomen juiste opvatting, dat de vakverenigingen een bolwerk der kapitalistische productiewijze zijn en dat "deze vakverenigingen slechts te zamen met het kapitalisme" vernietigd worden.

In de tweede plaats dient er echter op gewezen te worden, dat het artikel "Ons Doel" de volle breedte van de kloof opent, die ons van deze strooming in de arbeidersklasse scheidt: het is de tegenstelling van de marxistische en de anarchistische opvatting van maatschappijbeschouwing. We willen hierover nu geen discussie openen, maar wel willen we de hoop uitspreken, dat deze ongetwijfeld frissche richting in de anarchistische beweging een opruiming houdt onder de oudbakken anarchistische frases. Zoals wij als groep een opruiming hielden onder de "marxistische" frases, die de onderdrukking door een staats"communisme" zoeken te versluieren, zoo verlangen we van deze richting

in het anarchisme, dat ze de oude frases door werkelijke donkbeelden vervangt.

In dit opzicht bevelen we dan in de aandacht van "Recht voor Allen" dat ze "elk gezag van partij of staat(wil) vernietigen" en de regeringloosheid behouden.

Zoolang we de concrete inhoud van deze formuleringen niet kennen, houden we ze zonder meer voor frases, die het ontbreken van een klare doelstelling voor de proletarische klassenstrijd moeten bemantelen.

We hopen, dat "Recht voor Allen" de verjonging van het opruimen der oude frases zal brengen. Wie deze strooming in het anarchisme wil volgen, kan zich abonneren bij Gonstandse, Maagdepalmstr. 32, Den-Haag. Abonnementprijs 75 cts per jaar.

HET LOON OP EEN GESOCIALISEERDE BOERENBEDRIJF IN DE SOWJET-UNIE.

Onder bovenstaande titel vonden wij een artikel in "De Tribune", orgaan van de communistische Partij Holland. Het artikel dat we hieronder afdrukken werd zonder commentaar geplaatst. We mogen dus aannemen, dat de Hollandse communisten van de C.P.H. het met deze soort van socialisatie eens zijn.

Veel hebben we er ook niet over te zeggen, daar het artikel zóó voor zich zelf spreekt, dat zelfs, meenen wij, iemand, die in het gareel van de C.P.H. loopt, toch in de gaten moet krijgen, dat hier je reinste kapitalistische stelsel van produceeren gepropageerd wordt. Het accoord werk is voor de arbeider altijd een soort aanjaagsysteem geweest waarbij de risico hoofdzakelijk op hem zelf terecht kwam. In het "collectieve bedrijf" "wij overwinnen" wordt in verschillende tarief groepen, hier zouden we zeggen "loonschalen", gewerkt. Hier blijkt, dat de menschen precies zooals bij ons - die de "vuile wasch" doen, het minst verdienen en de z.g.n. geschoelde en andere gekwalificeerde arbeiders er het best aan toe zijn. Het merkwaardigst van alles is, dat blijkbaar de Visser en zijn volgelingen evenals de briefschrijver uit Perm, dit voor communisme verlijen.

In verband hiermede wijzen wij er nog op, dat de Trotski-oppositie op nog verdere differentiatie van loonen aandringt. De "socialisatie" gaat blijkbaar nog niet in het door de oppositie gewenschte tempo.

Perm, in den Oeral, 28 Febr. '30

Waarde kameraden !

In mijn brief van heden wil ik U beschrijven hoe het werk in de collectieve boerenbedrijven is georganiseerd en hoe het wordt betaald. Deze kwestie is thans, in verband met de oprichting van steeds meer

nieuwe collectieve boerenbedrijven in alle kranten uitvoerig behandeld. Deze kwestie is ook de meest precieze kwestie van de collectieve bedrijven volgens verschillende principes behandeld. De ervaring heeft getoond, dat slechts bij accoord-werk alle geschillen worden vermeden. En daarom wordt nu overal het accoord-werk ingevoerd. Van nu af zal dus niet meer de arbeidsdag worden betaald, maar het geleverde werk. Zee bijv. hoeveel hectare iemand heeft ongeploegd. Bij deze manier van berekenen van het loon is iedereen er op uit om zoo goed en zoo snel mogelijk te werken. Daardoor neemt de arbeidsprestatie toe en wordt er vanzelf een strenge arbeidsdiscipline gevoerd.

Hoe een collectief boerenbedrijf werkt, wil ik je aan de hand van een praktisch voorbeeld uiteen zetten.

In de omgeving van Perm is de groote collectieve boerderij "Staan" gelegen. En ik schrijf U hoe een afdeling van dit groote collectieve bedrijf in het dorp Werohnie Mully, een paar K.M. van Perm, is georganiseerd. Deze afdeling bestaat uit 448 boerderijen. Ze staat onder leiding van het comité van drie. Elk lid van dit comité heeft 4 of 5 collectivisten, boeren, om zich heen. Het groote collectieve bedrijf werkt volgens een maand-plan. In overeenstemming met dit maandplan wordt er voor elken dag een plan vastgelegd. Het vervullen van dit dag-plan wordt elken dag zorgvuldig gecontroleerd. Wat eventueel onuitgevoerd bleef, wordt in het plan voor den volgenden dag opgenomen. De melkkoeien zijn met uitzondering der drachtige koeien, in gemeenschappelijke stallen ondergebracht. De verzorging van dit vee wordt greeps-gewijze verricht.

Alle arbeid wordt in accoord betaald. De leider van dit collectieve bedrijf is een arbeider van de spoorwegwerkplaatsen uit Perm, die vrijwillig het werk op zich nam voor het collectieve bedrijf om de boeren bij het organiseren te helpen.

Nu zal ik jullie nog schrijven hoe in een ander bedrijf het loon wordt berekend, n.l. in het collectieve bedrijf, dat ook in het district Perm is gelegen en dat "Wij Overwinnen" is geheeten. Daar wordt het werk ook reeds volgens accoordstelsel betaald. En er zijn zeven verschillende tarieven vastgesteld. De eerste groep krijgt 45 kopeken per dag. Bij deze groep worden bijv. de paardenjongens gerekend. In de tariefgroep II wordt 60 kopeken betaald (aardappelenpoten, achter de ploeg, veerlieden, paarden verzorgen, waterdragers, wachters, enz.) In tariefgroep III wordt 70 kopeken betaald (aorteeren van koren, eten koken, effenen der akkers met de paarden, kantoorwerk, afladen van de veldvruchten; veulens verzorgen, etc.) Tariefgroep IV, 80 kopeken per dag (graanogst, timmerlieden, hooi-ogst, machinisten aan de dorsch-machines, schapenhoeders, enz.) Tariefgroep V, 90 kopeken per dag (smeden, timmerlieden, tractoristen, arbeiders aan gecompliceerde machines, werklieden, enz.) Tariefgroep VI, 1 roebel 5 kopeken per dag (voorwerkers, bedrijfsleiders, landbouwers, veeteelers, groepenleiders, bijenkweekers, etc.) Tariefgroep VII, 1 roebel 20 kopeken is het loon voor de voorzitters der commune, mechanici, boekhoudsters en andere (vervolg blz. 7)

Onderstaand stuk staat in het orgaan van onze Franse kameraden,
l'ouvrier communiste van Mei 1930.

STORM OVER AZIË?

In Azië, in Indië, en andere halfkoloniale landen, ligt het zwaartepunt van het kapitalisme niet zoals in Europa en Amerika, in de vernieuwende strekking wat betreft het menselijk produktieapparaat dat onbruikbaar gemaakt wordt door het gebrek aan afzetgebieden. Daar ligt het in de wanhopige poging van het kapitalisme zijn afzetgebieden te vernieuwen door door de geforsteerde ontvruchting van de voerkapitalistische economische stelsels - de gehele erfenis van producenten, natuurlijke produktiemiddelen, enz., sinds eeuwen opgebouwd door de ontwikkeling van de primitieve beschavingen, aan de wereldmarkt vast te maken.

De nationale bourgeoisie in de koloniale en halfkoloniale landen is in zijn wezen en in zijn samenstelling een kunstmatige schepping van het imperialisme, een aanhangsel van het grootkapitaal, dat in de ontvruchting en ekspliatie van de achterlijke economische stelsels gespecialiseerd is. De ideologieën die zij verkondigt door te beweren deze taak voor zich zelve uit te oefenen, voor een nationale en niet imperiale markt of internationale markt, zijn zuiver reaktionaire dromerijen. Even reaktionair en niet te verwerkelijken is de primitieve en kleinburgerlike eis van instandhouding van het natuurlijke economische stelsel, een eis die in werkelijkheid overeenstemt met de belangen van parasietenkasten: landheren, adel, priesters, mandarijnen, voozeraars, enz.

De uitdrukking van de revolutionaire situatie in de halfkoloniën, namelijk dat een klassefront gevormd wordt niet tegen het imperialisme, maar tegen de revolutionaire elementen (proletariërs en verproleta riseerd) van het nieuwe economische stelsel, is het kompromis tussen deze beide reaktionaire richtingen.

De grote leiders van de antivreesdelingenbeweging, de Gandhi's, de Sun-Yat-Sen's, enz., geven met hun beroep op de boycott uitdrukking aan de gemeenschappelijke eisen van de inheemse kapitalisten aan het imperialisme. Maar de traditionele antivreesdelingenbeweging, zoals in het algemeen elke patriottische ideologie is in wezen een valstrik en een afleidmiddel voor de instinctieve opstandigheid der uitgebuitenen. De imperialisten trachten door zich van de nationale bourgeoisie te bedienen als belastinggaarders, politiemannen en gevangenisbe waarders, het verzet van de arbeiders en de geruïneerde boeren op be middelaars over te brengen. De nationale bourgeoisie van hun kant trach ten de storm van zich af te houden door aan de proletariërs anderen als verantwoordelijk voor hun ellende aan te wijzen en door voor dit doel alle oude vooroordelen van ras, godsdienst en moraal, die het proletariërs bewustzijn nog in slaap sussen uit te buiten.

De solidariteit tussen de sovjetbureaucratie als plaatsvervanger van een nationale bourgeoisie enerzijds en de Chinese, Indiëse, Egypti siese, Indonesiese, enz. nationalistische anderzijds, heeft zich voortduk rend in de koloniale politiek van de Komintern en de Sovjetstaat ge openbaard. Alleen, de generalisatie (het algemeen geldend maken) van de bijzondere vorm van de burgerlijk nationale revolutie in Rusland ten gunste van een volledig isolement in de in vlam staande imperialis-

tiese wereld, is tans, onder de wereldheerschappij van het imperialis ties grootkapitaal, een pure utopie. Het is de inheemse bemiddelaars van dit imperialistische kapitaal niet mogelijk zich (zelfs met de hulp van de U.S.S.R.) voldoende te emansiperen om op de grondslag van een gemonopoliseerde buitenlandse handel een staatskapitalisme, een dik tatuur van "het volk", enz., de vestiging van een zusterrepubliek van de sovjetbureaucratie te verwerkelijken.

Vandaar de bijna onmiddellijke anti-bolsjewistische zwenkingen van alle aziatische en andere burgerlijke nationalistische: Kemal Pascha, Aman oullha, Feng-Hsi-Sjang, Nehru, enz., enz. De grondfout van de Komintern is geweest dat hij meende burgerlijk nationale revoluties te moeten maken terwijl de nationale bourgeoisie slechts een gekrepeerde hond is, heen en weer geslingerd door de imperialistische en proletariëse krachten.

Want de bewegingsbron van de hele Aziatische storm is gelegen in de tegenspraak tussen de imperialistische verovering en het ontstaan van een proletariaat, waarvan de revolutionaire spontaniteit het enig ak tieve element ten opzichte van het imperialisme is. Er is bijvoorbeeld in China nooit sprake geweest van anti-imperialistische samengaan in het opdringen van de vier klassen (arbeiders, boeren, handelaars, indus triëriërs), welke koalitie de Chinese bolsjewiki hebben aangeprezen, en dat om deze reden dat alleen het opdringen van de arbeiders en arme boeren een werkelijk bestaan had, terwijl de burgerlijke klassen, scheppingen van het imperialisme, slechts een doodgewone patriottische komedie speelden. Om deze reden kan er in de koloniale en halfkoloni ale landen ook geen sprake zijn van een burgerlijke revolutie. Zolang

daarom de krachten van de uit de hier beschouwde revolutionaire situ atie geboren klassen - de arbeiders en de verproletariseerde boeren - in het sloop van de burgerlijke revolutie verward blijven, zolang zal de revolutionaire situatie slechts kwantitatieve veranderingen ondergaan, echter noch in bewustzijn noch in beweging overgaan, zij zal geen eigen, effectief (met uitwerking) revolutionaire ontwikkeling hebben. Zelfs de ervaring van een poging tot strijd om de macht van hun klasse zal de inheemse proletariërs blijven ontbreken, en de o verwinning zal niet alleen buiten hun bereik, maar buiten hun gezicht

blijven. Door de ervaringen van burgerlijk nationale samenwerking, georgani seerd onder de bescherming van het leninisme, is dus geen ontwikkeling van de revolutionaire beweging en van het revolutionaire bewustzijn mogelijk.

Bevoorbeeld: de likwidatie van het feodalisme de buitenlandse konk sessies, de imperialistische voogdij, enz., zijn geen stap verder gekomen noch door het beruchte blok van de vier klassen in China, noch door de regering van Nanking, noch door die van Kanton. Wat gelijkwaardig is, dat is de revolutionaire keurbende van de verdrukte klassen, vermoord door de "verraders" van de Kuo-Min-Tang met de uitdrukkelijke toestem ming van de meest orthodoxe Leninisten. En het offer van deze voor hoede heeft zelfs niet gediend om een revolutionair bewustzijn en zuivere klassebeweging van het Chinese proletariaat in het leven te roepen. Het "verraad" werd geproklameerd als het gevolg van persoon like onoprechtheid van de zijde van diverse elkaar opvolgende Tu-kiun's, zonder ooit begrepen te zijn als de uitdrukking van een onver biddelijke en ~~onvermeidbare~~ voortdurende strijd tussen klassen, die geen stap samen te doen hebben.

De kijfargumenten van de Trotskisten (van Radek) tegen Tang-Ping-jang en consorten hebben evenveel uitwerking als hun kijfargumenten tegen de "trouweloze, onbekwame en beestachtige" Stalinisten, die het proletariaat in Rusland onder het juk houden. Aan de ene kant maakt de Shanghai'ief enkele stomiteiten of daden van verraad van "revolutionairen" bekend. Aan de andere kant is het bespottelijke "testament van Lenin" met de karaktertrekken van Stalin en de nijgingen naar het filosofie van Bucharin - als verklaring van de revolutionaire ontzanding op wereldschaal.

Ons gezichtspunt is even ver verwijderd van de Trotskistische (of Radekse) kritiek: "We hadden eerder uit de Kuo-Min-Tang moeten gaan, Ping-Kai-Tsajek moeten ophangen in plaats van door hem verrast te worden, enz. als van de Bucharinistische theorie van de onderscheidde stappen: 1) de anti-feodale, 2) de anti-imperialistische, 3) de anti-burgerlijke, die de Chinese revolutie naar het volkomene socialisme brengen als naar de konklusie van de redevocering in drie punten

Neen, waarde heer Radek, het gaat er niet om de massa's in agitatie te brengen ten gunste van een nationaal anti-imperialistisch blok (de Kuo-Min-Tang), en dan het parool te geven dit blok te breken, voordat dit gedaan wordt door de Cavaignacs en Gallifets van Shanghai of Nanking. Ten eerste, in een politiek blok met de bourgeoisie heeft het proletariaat nooit de leiding of kan het zijn uur kiezen; verder zal het proletariaat, welks klassebewustzijn (in dat blok) niet tot ontwikkeling gekomen is, niet de redenen van een breuk begrijpen, het zal zijn leiders volgen, en zijn leiders zullen onveranderlijk gedwongen zijn hun macht uit te oefenen ten dienste van de werkelijkheid van het burgerlijk compromis en het gezag van hogere lastgevers, zodat dat alles noodzakelijk zal eindigen met hinderlagen en bloedbaden, zoals die waarbij de heren van de Kuo-Min-Tang en de Komintern het werk zo goed verdeeld hebben tot schade van de revolutionaire arbeiders van Shanghai; ten derde is uw doel evenals dat van Stalin-Bucharin China te brengen tot een burgerlijke diktatuur "van de arbeiders en boeren", wat tegelijkertijd utopistisch en kontra-revolutionair is, en slechts verwezenlijkt kan worden door alle Shanghai's te verpletteren, zoals zij in Rusland reeds de Kronstadt's van het Russische proletariaat hebt verpletterd.

Wat betreft India, het is ons volkomen onverschillig of het PAROOL van de nationale onafhankelijkheid al of niet vervangen wordt door dat van de democratische revolutie, of dat het PAROOL van arbeiders of boerenpartij vervangen wordt door dat van kommunistische (Leninistische) partij. Al deze parolen zullen India geen klassebewustzijn schenken, en bijgevolg ook geen werkelijk revolutionaire beweging.

Als er zich een werkelijk revolutionaire beweging van het proletariaat ontwikkelde om, voor het te laat werd, de verergering van de revolutionaire situatie in te halen zou dit - hetzij in China, hetzij in India, hetzij in Indo-China of elders - slechts kunnen plaats hebben door de vorming van een kommunistische, helder bewuste arbeiders-elite, gereed voor alle offers om door voorbeeld de revolutionaire voorhoede mee te slepen. Zo zou indirect de ktie ontketend worden van 20 000 000 Hindoese proletariërs, en van 100 000 000 verproletariseerde boeren, en dat op een grondslag van bewuste, zelfstandige, onverzoonlijke strijd tegen alle bourgeois, alle priesters, alle aristokraten, alle bezitters zonder onderscheid van kleur, ras, geloof,

oorsprong of sociale positie. Of de revolutie in India de Europese voorafgaat of volgt, zijn ontwikkelingen is slechts mogelijk op een zuiver proletarische grondslag. Het is inderdaad onmogelijk een enkele stap vooruit te doen zonder het blok van alle bezittende klassen tegenover zich te vinden onder de leiding van het imperialistische financieel kapitaal, in het geval dat dit niet reeds neergeslagen is door de Westerse proletariërs. En in het tegengestelde geval is de nationale bourgeoisie niet alleen niet in staat zelfstandig te handelen, maar zelfs niet om het imperialisme te overleven. Zelfs voor het koloniale proletariaat de klasseversterkingen van de revolutionaire oorlog van het wereldproletariaat gekregen heeft, zouden de inheemse uitbuiters reeds neergeslagen zijn. Zelfs daar is de nabootsing van het Russische kliché in het geheel niets waard. Laten we verder niet vergeten onder welke enorme uitzonderingsomstandigheden deze revolutie van tegenstrijdig karakter zich ontwikkeld heeft: een burgerlijke revolutie, gemaakt zonder bourgeoisie, en buiten het imperialisme, hoewel midden in het imperialistische tijdperk.

Met het afdrucken van bovenstaand artikel, hebben wij slechts informatieve bedoelingen. De verkondigde opvattingen laten wij geheel voor rekening van L'ouvrier Communiste".

(vervolg blz. 5) Boven dit loon wordt dan voor bepaald gekwalificeerde arbeiders... werk nog extra betaald... voor paardenvoeder... zelf resten... wordt niet speciaal berekend... den marktprijs. Alle werk wordt geboekt en daarna wordt het loon berekend... leetieve bedrijven... het levenspeil der bevolking... met hartelijke groeten Iwan Iwanoff

... met hartelijke groeten Iwan Iwanoff

Het proletariaat in de eerste fase der Chinese revolutie.

De groote revolutie in China van 1925 - 27 was gekenmerkt door de strijd van de Chinese bourgeoisie tegen de buitenlandse imperialisten, een strijd, waarin de nationalisten zeevierden. Officieel zijn wel is waar nog niet alle betrekkingen geregeld, maar praktisch hebben de vreemde overheersers hun bevoorrechte positie moeten opgeven.

In deze revolutie had het Chinese proletariaat (onder leiding van Moskou) een Eenheidsfront met de Chinese bourgeoisie gesloten. In de Moskou'sche "Stellingen omtrent het Chinese vraagstuk" (1926) werd dit als volgt geformuleerd: "Het proletariaat vormt een blok met de kleine burgers uit de steden en een deel der kapitalistische bourgeoisie". Zoals we straks zullen zien echter niet alleen met de kapitalistische bourgeoisie, maar ook met de feodale, d.w.z. met de grootgrondbezitters.

Dit Eenheidsfront vond haar uitdrukking in het feit, dat er twee communistische ministeries in het Cantonministerie werden opgenomen; één voor landbouw en één voor arbeid. In 1927 veroverde het Rode Leger Shanghai en hierna was meteen het moment gekomen, dat de Chinese bourgeoisie de arbeidersklasse niet meer noodig had. Ze draaide dus de kanonnen om en het "Rode Leger" richtte een vreeselijk bloedbad onder de arbeiders aan. De communisten schreeuwden over het verraad van de generaal van het "Rode Leger" Tsang Kai Tsek, wat echter volkomen misplaatst was. De man pleegde in het geheel geen verraad. Hij was nooit anders dan voor de belangen der nationale bourgeoisie in den strijd getreden en zou deze dus te allen tijde verdedigen. De "communistische ministers" bleven ook na het bloedbad in Shanghai nog in het ministerie, tot ze vande bourgeoisie een schop onder hun darszoo kregen en de heeren voor hun diensten werden bedankt.....

DIT DEEL VAN DE CHINEESCHE REVOLUTIE WERD MET EEN ONT-ZETTENDE NEDERLAAG VAN DE ARBEIDERSKLASSE AFGESLOTEN.

De boeren in de eerste fase der Chinese revolutie.

Aan de revolutie van 1925 - 27 namen de boeren praktisch nog geen deel. Wel gistinge het, de ontevredenheid steeg, maar de boeren formuleerden hun eischen nog niet boven eenige hervormingen. Ze wilden staatshulp, vermindering van pacht en vermindering van belasting.

De communistische partij deed alle mogelijke moeite, om de boerenbeweging binnen de banen van deze hervormingspolitiek te houden. Ze waakte er voor, dat de revolutie NIEF onder de boeren gedragen werd. Juist DAAROM werd dan ook Tan Pin Shan minister van Landbouw! Natuurlijk remden de communisten de boerenbeweging niet, omdat ze overvloedigen van liefde voor de

DE SOVIETMACHT
IN CHINA.

De "Pravda" bevat beschouwingen over het verloop van de revolutie in China, welke door "De Tribune" van 5.6.30 worden weergegeven. Hieruit crysen we, dat een Rood Leger van boeren is geformeerd. Hieruit crysen we, dat een Rood Leger van boeren is geformeerd. Hieruit crysen we, dat een Rood Leger van boeren is geformeerd. Hieruit crysen we, dat een Rood Leger van boeren is geformeerd.

Wat heeft deze Sovjetmacht gedaan? "De Tribune" zegt: De Sovjetmacht heeft het Erbilrondbesit onteigend en het overgegeven aan de boeren. Ook het eigendom van den adel, van de werkers en andere uitbuiters is hun eigenom. Woerco-tracten zijn nietig verklaard, de boeren krijgen hun eigendom uit den lombard zonder betaling terug, de schuldvrije georganiseerd enz.

De Sovjetmacht heeft "Leninschoolen" geopend, hospitaal en de kleine industrie en de kleine industrie. Deze betalen niet de huishouding en de kleine industrie en de kleine industrie. Deze betalen niet de huishouding en de kleine industrie en de kleine industrie.

Deze berichtgeving schijnt ons in de feitelikheden wel ongeveer juist toe. Toch willen we gaarne een paar opmerkingen omtrent het verloop der Chinese revolutie plaatsen, omdat het ons voorkomt, dat "De Tribune" de dingen, die spreken van daar in China ge-beuren, volkomen fout inschat. Ze spreekt van een "Sovjetmacht" en een "Rood Leger", waarmee ze de schijn wekt, alsof deze beweging met communisme iets te maken zou hebben, of dat deze beweging zich naar het communisme zou kunnen ontwikkelen.

of het PAROOL
gen wordt door
PAROOL van arbe-
kommunistiese
geen klassebewust,
olutionaire bewe-

ng van het proleta-
rergering van de
hetzij in China, het-
slechts kunnen plaats
helder bewuste arbe-
borbeeld de revolutio-
t de aktie ontkend
s, en van 10000000 ver-
lag van bewuste zelfstan

riat
revolution
zij in India, no
hebben door de vorm
ders-elite, gereed voor
naire voorhoede mee te slev
worden van 20 000 000 Hindoese p.

Chineesche adel en grootgrondbezitters. Neen, men meende, dat een boerenrevolutie de strijd tegen de "vreemde overheersers" zou belemmeren. De grootgrondbezitters KEX en de adel waren n.l. ook in het algemeene Eenheidsfront! Een aanval van de boeren op adel en grootgrondbezit zou het Eenheidsfront uiteen doen spatten. Daaromtrent lezen we in de "Indrekorr. Nr 153, Jaarg. 1928:

BOEREN IN DE REVOLUTIE. HET ANTI-IMPERIALISTISCHE EENHEIDSFRONT ZAL DOEN SPRINGEN. Een directe bevrediging der dringende boerenscheiselen is de onvoorwaardelijke noodzakelijkheid voor de overwinning der Chineesche revolutie.

En zoo werd dus de communist Tan Pin Shan minister van Landbouw en hij stelde een verlagings der pachten met 25% voor, om de boerenhonger te breken!

Hiermee was het doodvonnis van het proletariaat gescheurd. De tijd, dat de bourgeoisie zich tegen de arbeiders zou keeren MOEST komen. En nu stond het proletariaat geïsoleerd. Nu kon het niet meer strijd tegen de bourgeoisie NIET rekenen op de hulp der boeren, zoals de Russische proletariërs in 1917!

De Chineesche arbeiders waren niet anders dan de schaakstukken, waarmede de heeren in Moskou **WOLSKIX** hun buitenlandse politiek tegen Engeland speelden.

Ondertusschen is de beweging in 1929 in een nieuw stadium getreden. De bourgeoisie is als overwinnaar uit de strijd getreden. De arbeidersklasse is verslagen. .... maar het boerenvraagstuk bleef onbeslist! Krachtens de boven afgedrukte berichten zijn de boeren er nu toe over gegaan, op eigen houtje een nieuwe "verlagings" van de pacht door te voeren: ze gaan het land verdeelen. Het schijnt, dat de Chineesche boeren in dit opzicht het Russische voorbeeld volgen. De landbouw wordt uit zijn feodale verhoudingen ..... in de kapitalistische overgebracht.

Maar zou Stalin toch gelijk hebben, dat dit alles een overgang zal zijn tot een niet-kapitalistische of juistere, tot een socialistische ontwikkeling van China? Daaromtrent zij allereerst opgemerkt, dat het ons tot nu toe niet gelukt is, onder een "socialistische" ontwikkeling iets anders dan de ontwikkeling van het staatskapitalisme te zien. Is er onder onze lezers iemand, die meent, dat we ons in dit opzicht vergissen, zoo willen we ons graag laten beleeren.

11

Nu dan, China gaat NIET naar het staatskapitalisme. De jonge "nationale" bourgeoisie heeft juist haar eigen "eetlust" ten opzichte van de winsten gedemanstreerd, door zich vrij te maken, zoodat ze de "zaken" als "private" uitbuiters zal behandelen. De bourgeoisie trekt zich niet vrijwillig op het bolwerk van het staatskapitalisme terug, maar alleen als het niet anders kan, als de winstmogelijkheden in het "vrije" kapitalisme niet meer verzekerd zijn.

En op het land? Zullen de boeren daar geen "socialistische sector" vormen, door zich in coöperaties en collectieve bedrijven aan te sluiten? Zeker zullen ze dat. Ze MOETEN het. En wel, omdat het de grondslagen zijn, waarop het kapitalistische boerenbedrijf zich ontwikkelt! (Men zie hiertoe ons geschrift: "Ontwikkelingslijnen in het boerenbedrijf").

Het is nog niet te voorzien, of de Chineesche industriële en handelsbourgeoisie zooveel kracht zal kunnen ontwikkelen, dat ze de bodem voor staats eigendom verklaart. (Dit is voor de ontwikkeling van het industriële en het handelska- taal van heel groot belang! Ook onder de burgerlijke economie van onze "Westersche" landen is een strooming, die daar voortdurend op aan dringt!) Op de oorzaken daarvan komen we te gelegener tijd terug. Maar al zou de bourgeoisie daarin slagen, wat zou dit dan toch in hemelsnaam met socialisme of communisme te maken hebben?

Lenin over de coöperaties en collectieve bedrijven.

Niemand minder dan Lenin vestigt er overtuigend de aandacht op, dat het "nationaliseeren" van de bodem nog niets met socialisme te maken hoeft te hebben. Hij doet dit in een geschrift: "Die Agrarfrage in Russland am Ende des 19e Jahrhunderts" blz. 77, verschenen in 1908. In 't Duitsch uitgegeven in 1920. Geciteerd bij Pollock: "Planwirtschaftliche Versuche". Lenin zegt dan:

"De opheffing van het privaatsbezit aan grond en bodem verandert niets aan de burgerlijke grondslagen, waarop de naar de markt en naar kapitalisme geïntende landbouw berust. Niets is verkeerder dan de meening, dat het nationaliseeren van de bodem ook maar iets met socialisme..... te maken heeft van de bodem. Wat het socialisme betreft, zoo is bekend, dat het de naar de markt geïntende productie opeeft. Het nationaliseeren van de bodem daarentegen is het overdragen van de bodem in het eigendom van de staat en deze overdracht grijpt met niets in het private bedrijf op deze bodem in. Als de bodem tot eigendom of "vermogen" van het heele land, het heele volk, verklaard wordt, zoo wordt daarmee het systeem van productie op deze bodem net zoo min veranderd, als dat zich het (kapitalistische) systeem van productie van de welgestelde boer verandert, zij het, dat hij de bodem "voor altijd en eeuwig" koopt, of hij van de Jonker of van de Kroon bodem pacht, of dat hij de stukken van de verdreven, minder welgestelde boeren "verzameit". ZO LANG DE WARENMARKT BESTAAT, IS HET BELACHELIJK VAN SOCIALISME TE

et proleta-
ing van de
n China het-
kunnen plaats
wuste arbeide
de revolutio-
le ontketend
100000000 ver-
wuste zelfstan

SPREKEN. DE RUIJ VAN LANDBOUWPRODUCTIEN TEGEN PRODUCTIEMIDDELEN
STAAT ABSOLUUT NIET IN VERBAND MET DE VORM VAN HET GRONDEZIJT.

De lezer zal ons misschien op een "vervalsching" betrappen, omdat Lenin hier in het geheel niet over coöperaties en collectieve bedrijven spreekt. Inderdaad! Maar hij toont juist aan, dat ~~dit~~ er niets mee te maken heeft. DE RUIJ voltrekt zich naar de wetten van het kapitalisme. En DAAR komt het op aan!

De maatregelen der "Sowjetmacht".

Beschouwen we nu nog eens de maatregelen, die de Sowjetmacht in China volgens de Prawda nam, dan zien we:

- 1e De boeren verdeelden de grond.
- 2e De huisindustrie en de kleine industrieën werden NIET onteigend.
- 3e Neen. Natuurlijk niet. Voor men daaraan kan denken, moeten allereerst de grootbedrijven onteigend zijn. En de arbeidersklasse is verslagen! Rusland heeft echter bewezen, dat het zelfs ook dan niet zou kunnen, al gingen de grootbedrijven tot het staatskapitalisme over. Dit soort bedrijven "onteigenen" door ze aan de staat te brengen, kan men daarom waarborgt de "Sowjetmacht" EEN NORMAAL RUIJVERKEER, waarmee we, ook voor China, terecht komen op de "geordende" grondslagen der kapitalistische samenleving!

Dit soort bedrijven onteigenen door ze aan de staat te brengen, kan absoluut nooit.

Het "ontwakende Oosten".

Men versta ons goed. We willen geenszins beweren, dat de beweging in het Oosten niet van geweldige historische betekenis is. Maar we laten ons geen knollen voor de voeten verkopen en meenen, dat deze beweging een heel andere betekenis heeft, dan men het allerwege in de arbeidersbeweging doet voorkomen. Azië beweegt zich niet naar het socialisme onder de dictatuur van arbeiders en boeren, zoals Stalin verklaart. Zeer zeker gaat Azië tot een andere productiewijze over, maar naar de kapitalistische. Azië is in de ontwikkeling achtergebleven en produceert nog volgens feodale verhoudingen. De kapitalistische productiewijze was tot nu toe slechts een "sector" in de oude kastenmaatschappij. Deze wordt nu opgelost: de kapitalistische productiewijze wordt tot overheersende productiewijze, terwijl "de feodale sector" steeds meer inkrimpt. Het slaat het eachterlijke boerenbedrijf steeds meer kapot, het dwingt de boeren steeds meer de productie voor eigen gebruik op te geven, en schakelt ook de arbeid van de Aziatische boer bij het proces van de maatschappelijke arbeid in! Maar op kapitalis-

tische grondslag! Terwijl de arbeid van de Aziatische boer heden slechts voor een gering deel op de markt vermaatschappelijkt wordt, wordt de boer met de ontwikkeling van het kapitalisme steeds meer op de markt aangewezen. Azië beweegt zich niet naar het communisme, naar de opheffing van de markt, maar juist naar de ontwikkeling van de markt. De productie voor de eigen behoeften, waaronder de Aziatische boer nu leeft, ~~wordt~~ wordt steeds meer vervangen door de productie tegen "contante betaling"!

VERANTWOORDING.

Tot 18 Juni 1930. Vorige opgaf: F. 64.50. Verder
B.W. te E. f. 2.50
St. te B. " 1.05
v.P. te H. " 1.--
Total f. 69.05
Blijft nog een tekort van f. 130.95